

PAMFIL ȘI MARIA BILȚIU

Colinde

Astă sara, gazdă bună,
Pă noi Crăciunu' ne-adună,
La cinstita asta casă,
Ne așază după masă.
-Gată, găzdoaie, cârnați,
C-or fi buni că-s afumați,
Cu gazda trebe mâncați.
On cocon, ce n-are loc,
Să ne cânte de noroc.
C-or vini Câșlegile,
S-or mărita fetele,
Pă feciori ca să-i însori,
Zestre bună la nurori.

*Pop Florica, 70 de ani,
Posta, 1978.*

Scoală-te, fată fecioară,
Pă ochi negri de te spală,
Cu rouă de pe bujori,
Că ți-or veni pețitori.
Casa mândru ți o gată,
Cu flori roșii de mușcată,
Pă păreți cu tăljerile
Și șterguri pă lângă ele
Și la grindă busuioc,
Să fii, dragă, cu noroc.
Casa-i lună, casa-i soare,
Tu ești mândră ca o floare.

*Lodină Otilia, 61 de ani
Corni, 2016.*

Are-un împărat șapte fete,
Măruș mărgăritar.
Cea mai mare-o mărș cu furca.
Iè s-o dus în șezătoare,
Celelalte o-ntrebare,
-Cine ți-o făcut furcare?
-A meu frate, cel mai mare,
Ăla mi-o făcut furcare?
-Oare nouă face-ne-a-re?
-Așteptați, la primăvară,
Fagu-ru' s-a dezgheța,
Vouă furcă face-va.

*Pașca Florica, 79 de ani,
Ciuta, 1975.*

Masă rotilată,
Galbănă, de piatră,
Cu poame-ncărcată.
Boierii veniră
Și se sfătuiră.
Poame își luară,

Pă ascuns băgară,
Din mânuri,
Pân sânuri.
Luna-n drum le-o stat,
Mândru i-o-ntrebat:
-Ce ați adunat?
-Poame căpătate,
Pân sânuri băgate,
De la sfântu' soare,
Cu mare rugare.
Luna nu-i credea
Și iar întreba:
-Poame-s căpătate?
Dar nu sunt furate?
-Poame-s dăruite.
-Dar nu-s jefuite?
Așe boierii fac,

Cu omul sărac,
Pă el îl tăt fură
Și-apoi îl înjură.
Averi jefuite,
Spun că-s dăruite
Și averi furate,
Spun că le-o fost date.
Luna-i probozea,
Boierii ofta
Și îngenunchea,
Cu mare rugare
Și-și cereau iertare,
Cu mare oftare.
-Mereu dacă furați,
Nu veți fi iertați,
Mereu de jefuiți,
Veți fi osândiți,
De norod urâți.

*Sârb Florica, 73 de ani,
Mânău, 1977.*

Gazda de s-o dus,
În pădure mare,
De-acolo să-și taie,
Cuie și resteie,
Lemne de tânjele.
De-acele și-o tăiet
Și-acasă le-o dus.
Mândri boi o prins
Și la plug s-o dus,
Brazdă o-nturnat,
Grâu o revărsat.
Grâu' o crescut,
La pai trestios,
La spic luminos.

*Pașca Florica, 79 de ani,
Ciuta, 1975.*

Corindiță, cu codiță,
Holbăi ochii la poliță.
Văd on colac și-on cârnaț.
-Sculați, gazde, și ni-l daț'!
Mă rădic înt-on picior
Și văzui că-i mărișor,
Cât rotița plugului,
Țup, în straița pruncului.
Că de-asară stăm pe-afară
Și ne-o nins, ne-o poleit
Și pă cap ne-o bâzgălit (burnițat).
Ne-o picurat picurele,
Di pă tăte streșinile
Și ne-o udat hainele.
Dacă gazdă nu ne crezi,
Ieși, afară, și ne vezi.
Să fii, gazdă, sănătoasă,
Să plătești corinda noastă.

*Pașca Florica, 79 de ani,
Ciuta, 1978.*

Corindiță, cu codiță,
Holbăi ochii la poliță,
Văd on cârnaț și-on colac,
Ai de mine, bine-mi plac!
Zăcă, gazda, câte-a zăce,
Fără cârnaț nu ne-om duce,
Făr-on șold, făr-o stinare,
Supere-să cât de tare.

*Blidar Florica, 75 de ani,
Stâna, 2016.*

Sus, sus, sus, pă lângă lună,
Este-on scaon de hodină.
Da pă scaon cine șede?
Șede, șede, Maica Sfântă,
C-on Fiuț micuț în brață.

Fiul plânge, stare n-are,
Maica n-are alinare:
-Taci, Fiule, taci, dragule!
Că ți-oi da bani jidovești
Și cu ii să târguiești,
Măturiță de aurù'
Și să mături pământù',
Pământu' de gozurile
Și ceru' de noruri grele.
Când a trăzni și-a tuna,
Maica Sfântă a lăcrima,
Injerii or începe a plânje,
Cum să-mbracă luna-n sânje.
Luna-n sânje s-o-mbrăcat
Și soarele-o-ntunecat.

*Blidar Florica, 75 de ani,
Stâna, 2016.*

Stărostitu' iegii

Astă sară, Dumnezeu o lăsat,
Nime'-n lume nu-i sărac,
Că oriunde intri-n casă,
Tăt daruri afli pă masă.
Numa-ntr-on cornuț de masă,
Este-o mândră de oiagă,
Care și nouă ni-i dragă.
Învelită-n flori de mac,
Parcă îi bună de leac,
Da noi, dacă om descoperi,
De mirosu' ii tăți ne-om topi,
Până nu om cuștuli (gusta).
Da gazda bine-a grăi.
Ne-a chema pă tăți în casă
Și ne-a-nșira după masă,
Că i-om zâce corinda mai frumoasă.
Pe voi, în casă, v-o chemat,
Pe mine-afară m-o lăsat.
Și-am vinit și eu în casă,

Să vă spui câte-o rămasă.
Afară, plouă de cură,
Mă bat stropii păstă gură,
De-ar fi de pălincă rece,
N-aș avea bai să mă-nece
Și dacă m-ar îneca,
Mai multe v-aș înșira,
La tăți, dimpreună,
Să ai, gazdă, voie bună!

*Pop Gheorghe, 74 de ani,
Băița de sub Codru, 1974.*

Mulțămită la colindă

În casă, când am vinit,
Gazda bine s-a pregătit,
S-o dus în cămară
Și-o adus on colac mare,
Ca soarele, când răsare,
On canceuaș de vinars,
Să-l trajem, ici, pă su' nas,
Și-o păreche de coaste,
Să le coasem cătă a noaste
Și dărabe de cârnați,
Tare-s buni, că-s afumați
Și trebe în gură băgați.
Și c-on struț de busuioc,
Gazda să aibă noroc.

*Iluț Maria, 49 de ani,
Tohat, 1977.*

Mulțămim, mulțămim, jupâne gazdă,
C-am ajuns Sfântu' Crăciun,
C-on colac mândru de grâu,
Dăruit de Dumnezeu.

Cu coaste și cu cârnați,
Să le trajem pă su' nas.

Cu horincă, cu mărjele,
C-apoi tare bine-or mere.
Cioc, boc! Cioc, boc!
Să margă moara la loc,
Să ne macine pă loc,
Fărinuță de on coc,
Că noi nu avem merinde
Și-am mânca și nu-i de unde.
Și jidanu-i mare câne,
Că ne dă vinu' leșie.
Da asta nu face nimică,
Că el pă el să stracă
Și vinitu' și-l mănâncă.
Da noi avem poprică și miere
Și i-om face pă plăcere,
Avem poprică și piper
Și l-om tomni cum noi vrem.
-Hâș! Cocoș, din podu' nost,
Că te-om traje pă frigare
Și te-om presăra cu sare,
Te-om mânca cu gazda mare.

*Ciocoiet Vasile, 44 de ani,
Sălsig, 1974.*